

- 1) at fornødne kontrol-, sikkerheds- og korrektionsprocedurer ikke er etableret,
- 2) at en kortudsteders forretningsbetingelser, jf. herunder § 13, stk. 1, eller en betalingsmodtagers forretningsbetingelser over for kortindehaver ensidigt tilgodeser egne interesser eller i øvrigt er urimelige, eller
- 3) at en kortudsteders eller betalingsmodtagers forretningsbetingelser ensidigt tilgodeser den ene af parterne, eller
- 4) at lovens bestemmelser i øvrigt ikke overholdes.

Stk. 3. Kan en ændring som nævnt i stk. 2 ikke ske ved forhandling, kan Forbrugerombudsmanden udstede påbud herom.«

13. § 13, stk. 1, nr. 2, affattes således:

- »2) Vilkår, der er knyttet til indehavelse og anvendelse af kortet, herunder oplysninger om, hvor ofte kortindehaver vil modtage kontoudtog.«

14. § 13, stk. 1, nr. 3, affattes således:

- »3) Omkostninger ved erhvervelse og brug af kortet, herunder eventuelle kreditomkostninger opgjort som de årlige omkostninger i procent.«

15. § 13, stk. 1, nr. 4 og 5, ophæves.

Nr. 6-8 bliver herefter nr. 4-6.

16. § 13, stk. 1, nr. 8, der bliver nr. 6, affattes således:

- »6) Hvorledes der advares, hvis kortet eller en dertil knyttet autorisation (PIN-kode eller lignende) bortkommer, misbruges eller er i en uberettigets besiddelse.«

17. § 13, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Forbrugerombudsmanden kan fastsætte nærmere regler om indholdet og opstillingen af de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger, herunder om opgørelsen og beregningen af kreditomkostninger.«

18. § 14, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Såfremt en anmodning om betalingskort afslås, skal kortudsteder på opfordring begrunde afslaget.«

19. I § 15 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Industriministeren kan undtage fra bestemmelsen i stk. 1.«

20. § 17 ophæves.

21. I § 18 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Industriministeren kan undtage fra bestemmelsen i stk. 1.«

22. § 19 affattes således:

»§ 19. Betalingskort må ikke kræves anvendt som legitimationsmiddel i andre sammenhænge end betalingstransaktioner med betalingskort og som hævekort, jf. dog § 19 a.«

23. Efter § 19 indsættes:

»§ 19 a. Betalingskort må ikke kombineres

- 1) med andre funktioner end betalingskortfunktioner,
- 2) med ydelser, der ikke vedrører betalingskortfunktionen, eller
- 3) med rabatordninger, eller hvad der må sidestilles hermed.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke, såfremt de nævnte funktioner, ydelser eller rabatordninger også udbydes uden betalingskort.

Stk. 3. Markedsføring af de i stk. 1 nævnte funktioner, ydelser eller rabatordninger separat og i kombination med betalingskort skal ske på en ligeværdig måde.«

24. Overskriften til kapitel 5 affattes således:

»*Ansvars- og tabsbegrænsningsregler*«.

25. § 21 affattes således:

»§ 21. Kortindehaver hæfter med op til 1.200 kr. for tab som følge af andres uberettigede brug af betalingskortet, når den til kortet hørende personlige, hemmelige kode er anvendt. Dette gælder dog ikke, hvis andet følger af stk. 2 eller stk. 3.

Stk. 2. Kortindehaver hæfter uden beløbsbegrænsning for tab, der opstår som følge af andres uberettigede brug af betalingskortet og den dertil hørende personlige, hemmelige kode, såfremt kortudsteder godtgør, at kortindehaver har oplyst koden til den, der har foretaget den uberettigede brug.

Stk. 3. Medmindre videregående ansvar følger af stk. 2, hæfter kortindehaver med op til 8.000 kr. for tab som følge af andres uberettigede